

[Λεξικό Τριανταφυλλίδης]

Λεξικό της κοινής νεοελληνικής

Δεύτεροι τύποι λημμάτων

Ο
ρισμένες λέξεις σχηματίζουν και άλλους (δεύτερους) τύπους, διαφοροποιημένους φωνητικά ή μορφολογικά, οι οποίοι καταγράφονται (με μαύρα τυπογραφικά στοιχεία, μικρότερα από αυτά του λήμματος) δίπλα στον κύριο και βασικό τύπο, που αποτελεί το λήμμα, π.χ. *ταπετιέρης ο & ταπετσέρης ο, τραχειοτομή η & τραχειοτομία η*. Δεύτεροι τύποι σημειώνονται και στα υπολήμματα, π.χ. στο λήμμα *αδέρφι το & αδέλφι το* □ *αδερφάκι το & αδελφάκι το* ΥΠΟΚΟΡ. Οι δεύτεροι τύποι των λημμάτων πάντοτε καταχωρίζονται και ως ιδιαίτερα λήμματα με παραπεμπτικό, στην οικεία αλφαβητική θέση.

Δεύτεροι τύποι θεωρούνται και όσοι είναι διαφοροποιημένοι μόνο ως προς το συμφωνικό σύμπλεγμα που περιέχουν, π.χ. *αδίστακτος -η -ο & αδίσταχτος -η -ο, ακατάβρεχτος -η -ο & ακατάβρεκτος -η -ο* (ο συχνότερος τύπος θεωρείται κύριος και γίνεται λήμμα). Ως δεύτεροι τύποι αντιμετωπίζονται και οι διάφορες μορφές με τις οποίες εμφανίζονται τα πρώτα και τα δεύτερα συνθετικά, π.χ. *αγγελο- & αγγελό-, καλο- & καλό- & καλ-*.

Αν κάποιος από τους δεύτερους τύπους έχει ορισμένες μόνο σημασίες κοινές με τον πρώτο, τότε αυτό δηλώνεται, π.χ. *θόλος ο & θόλος η* (στη σημ. 3).

Οι τύποι του λήμματος συνήθως ανήκουν στο ίδιο επίπεδο γλώσσας· διαφορετικά, αντιμετωπίζονται ως ξεχωριστά λήμματα.